

stemt ønskede, at de og de Principper paa dette eller hint Omraade skulde indføres i Loven, og da man sagde, at hvis man ikke tog disse Principper med, fik man ingen Lov, sagde vi, til Trods for at det ikke var os kært: Nuvel, saa tage vi Loven. Men det er jo først ved, at Loven kommer til at virke i Praksis, at man faar Øje for dens Svagheder, og dens Svagheder ere meget iøjnefaldende. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa alle de Brøst, der have vist sig ved Loven i Praksis. Men der er et særligt Forhold, hvor jeg synes, at Loven gør Uret, og det er i Forholdet mellem Forældrene og de Børn, som af en eller anden Grund ere fjernede fra Hjemmet. Her forekommer det mig, at Loven, og det vil altsaa sige Myndighederne, tager for haardt paa Forældrene. Jeg skal blandt andet nævne et Eksempel.

En lille Pige blev anbragt paa et Børnehjem ved Foranstaltning af Myndighederne, fordi en Mandsperson havde været uterlig imod hende. Faderen, som holder umaadelig meget af sit Barn, tager i Fortvivelse herover ned til Hjemmet i Roskilde, hvor hun er anbragt, og lokker Barnet ud fra Hjemmet og tager det med sig hjem. Det maa han ikke. Det er meget rigtigt, men er der nogen som helst Nødvendighed for, at denne Mand saa kommer til at sidde 11 Dage i Varetægtsarrest? Er der nogen Nødvendighed for, at en Fader, som i Fortvivelse tager sit Barn bort fra et Børnehjem, skal straffes yderligere med 14 Dages simpelt Fængsel? Der er ikke et Medlem her inde i denne Sal, siger jeg, hvilket Parti han end tilhører, uden at han vil sige: Nej, det er ikke rigtigt. Der er ingen af os, som, hvis han kom til at sidde i Jury i denne Sag — for øvrigt vil denne Sag ikke kunne komme for Jury —, vilde dømme denne Mand. Men saadan har man dømt ham, og det falder godt i Traad med den Maade, hvorpaa man tidligere har afsagt Domme.

Jeg vilde ønske, at de ærede Medlemmer ogsaa vilde gøre sig bekendt med denne Sag her. Her har jeg en Udskrift af Kronborg vestre Birks Politirets Forhør. Her fortælles der i den almindelige Stil, som man kender fra vore Retsprotokoller, hvorledes en Fader har „laant“ sit Barn fra et Børnehjem til sin syge Hustru. Lægen havde sagt til ham, at Hustruen vilde dø, og hun plager ham om at faa Drengen hjem, og saa gaa han og hans Sønner i Fortvivelse ud og hente

Drengen for at faa ham tilbage til den syge Moder. Men selvfølgelig, Drengen bliver bragt tilbage, og Manden sat under Tiltale og dømt til 14 Dages Vand og Brød. Saadant noget synes jeg ikke maa kunne finde Sted. Vi maa kunne beskytte Børnene, og vi maa kunne tage Forholdsregler overfor Forældrene uden at anvende disse meningsløst haarde Straffe. Naar vi her inde paa Rigsdagen ere enige om, at vi ville have den lempeligst mulige Afgørelse af saadanne Forhold, synes jeg, vi maa gøre, hvad vi kunne, for at forhindre, at saadanne Overgreb finde Sted, som selvfølgelig kun finde Sted, fordi det er Overklassen, der dømmer Underklassen. Der findes mange brave Folk i Overklassen, men som Masse betragtet ser Overklassen paa Underklassen med helt andre Øjne, end hvis der var Tale om ligestillede. Dermed skal ikke være sagt, at Overklassen bestaar af lutter Djævle, Underklassen af lutter Engle, tværtimod, der er desværre mangfoldige Brøst i Underklassen . . . (*Fraenkel*: Nej, virkelig, det troede jeg ikke!) . . . Jeg vil sige til det ærede Medlem, der afbryder mig, at jeg for mit Vedkommende har aldrig været tilbage for at paatale de Fejl og Brøst, der maatte raade i Underklassen. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har haft det borgerlige Mod at paatale de Brøst, der findes i Overklassen.

Jeg slutter mig fuldstændig til den ærede Ordfører, naar han udtaler Ønsket om, at der maa blive ført et nøjere og grundigere Tilsyn og Eftersyn med de Plejehjem, hvor Børn anbringes. Den Begivenhed, som er indtraadt i de sidste Dage, at en Kvinde er bleven arresteret, sigtet for flere Barnemord, og er bleven overbevist om at have gjort en Forretning af at antage Plejebørn, har vakt Opmærksomhed, fordi der er Tale om saa mange Børn. Men de Tilfælde, hvor en Plejemoder ganske stille lader sit Barn komme af Sult, Underernæring og Mangel paa Pleje, beskæftiger man sig ikke med. Bladene have saa meget andet at røre ved. Men vore Læger og andre, der ere inde i Sagerne, vide, at i vort Land foregaar der paa denne Maade mange Hundrede Barnemord. Vi maa gøre, hvad der staar i vor Magt, for at forhindre dette, og det glæder mig derfor, at den ærede Ordfører saa stærkt udtalte, at vi ikke kunne faa Tilsyn nok og godt Tilsyn nok med vore Plejehjem. Vi maa være varsomme med disse Børn. Det er den kostbareste Vare, Samfundet ejer, det er en Vare, som man